

Giới thiệu Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy

Đây là một câu chuyện vui nhộn, hài hước và cũng không kém phần lãng mạn được tạo ra bởi những nhân vật chính bọn họ, những niềm vui, nỗi buồn và những sự hạnh phúc sẽ là tâm điểm của câu chuyện..

Câu chuyện xoay quanh những nhân vật chính như: Trần Bích Ly (Lyly), là hotgirl của trường yakry, một người kiêu ngạo và độc ác. Hấn là Âu Lạc Thiên (Jen), là con một của Âu gia, sở hữu một khuôn mặt đẹp trai và hoàn hảo, hấn đã khiến cho mọi cô nàng phải ngược nhìn. Cô, Lịch Tiểu Du (Rin), là cháu gái của tập đoàn Lịch Phong, xinh đẹp dễ thương nhưng phải phát điên lên với thằng anh ngược tính mình. Hồng Lục Minh (Jun), là bạn thân của hấn, tuy anh là con của một võ sư huyền thoại nhưng lại rất trẻ con. Vũ Khả Thành (Kan), là bạn thân của Rin...

Câu chuyện gay cấn và hấp dẫn giữa những nhân vật chính bắt đầu, liệu kết quả của câu chuyện sẽ ra sao? Vui, buồn, hay là sự hạnh phúc? Câu trả lời có trong Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy.!!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Con người kì lạ

Nó rào bước đi trên đại sảnh căn biệt thự nhà nó, và đây cũng chỉ là căn biệt thự nhỏ nhất Lịch Gia. Bây giờ, phía trước đang mở party,nó ghét tiệc tùng lắm nên chán nản bỏ đi. Nó ra hậu hoa viên, đến bên cạnh cái hồ nước trong veo mà mẹ nó thích nhất.ánh trăng phản chiếu dội vào mặt hồ, hắt lên mặt nó một thứ ánh sáng kì ảo. Nó ngược mắt nhìn lên trời, nơi những ngôi sao sáng nhất đang lấp lánh. đôi mắt vô hồn của nó trở nên long lanh,bỗng chốc cả cơ thể nó như phát sáng long lanh dưới ánh trăng khuya, làm cho trái tim hấn dao động.

Hấn đã đứng đó từ lúc nào, có lẽ đến trước lúc nó tới. Hấn nhìn nó như chìm vào con mộng bỗng giật mình tỉnh thức.Tiếng kêu của 1 đám tiêu thụ nhà giàu được mời dự tiệc hết lên:

- Anh Jen kia!

Hấn vội vã trốn sang 1 cái cây khác gần hồ: "tội quái vật này" hấn thầm thì.

Về phía nó, nó vô cùng tức giận vì bọn kia dám xông vào cấm địa. nó không lộ 1 chút cảm xúc, lạnh lùng quát:

-Biến đi!Lũ rác rưởi.

làm cả bọn nó sợ hãi bỏ chạy. bọn nó vút bóng, cô quay về phía cây hấn trốn, hét:

- Ra khỏi đó ngay! đồ chuột nhắt.

Hấn giật mình, bước ra, tiến về phía cô.

-Chào em! tôi là Âu Lạc Thiên, cứ gọi tôi là Jen. Cảm ơn em đã....

chưa dứt câu, hấn đã bị nó đuổi:

-Tôi không hỏi anh!biến!

Hấn đơ người, dường như trúng tiếng sét ái tình,hấn yêu nó.

-Anh yêu em mất rồi, cô bé ạ- hấn điên dại tỏ tình

Nó gờm mắt không chút cảm xúc ,quát:

-Biến ngay, trước khi tôi giết anh!-

Nhưng mà, anh...

Hấn bị nó cho 1 cái tát rõ đau.

- Đừng khiến tôi điên lên-nó nói, rồi bỏ đi.

Còn mình hấn, cứ đứng đó,má đỏ bừngtim đập thình thịch.

-Ôi tình yêu của ta

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Em là ai?

Hôm sau...

Nó nói với ông là muốn chuyển đến trường yakry-trường ông nó xây, 1 ngôi trường nổi tiếng mà hết thầy con cái nhà quý tộc nào cũng muốn vào. 100% ông nó đồng ý. Ông nó chờ ngày này lâu lắm rồi mà. Thế là ông sửa soạn cho công chúa yêu đi học.

tại trường...

Hắn phóng chiếc way100 lao vào cổng trường và xem tí là tông phải nó, hắn quay lại cười khẩy 1 cách khinh bỉ.Nó tức lắm, chửi hắn:

-Cái đồ chết bầm, đâm xe vô cột điện luôn đi.-

Vừa dứt câu, nó chợt nhận ra hàng chục ánh mắt hình viên đạn ném về phía nó. ế!

...

Thực ra hắn đâu có nhận ra nó là mối tình "sét đánh" của mình. Nó bây giờ chẳng khác gì con bé quê mùa, ngổ ngáo không giống như một cô tiểu thư lộng lẫy, lạnh lùng, huyền bí nữa.(chắc) lại còn đeo chi thêm cặp kính ngổ tròn mới độc chứ.

Nó vụt chạy thật nhanh, gần đến phòng hiệu trưởng, nó xô phải Bích ly hot girl của yakry. Ly đẩy nó ra, cho nó 1 cái tát cháy cả máu môi.

- Con điên kia, mù hả?

Nó rói rít xin lỗi,mếu máo nói:

xin lỗi ...,mình hok cố ý!

- Bỏ bàn tay dơ bẩn của mày ra! bẩn áo tao.- Vừa nói, Bích Ly vừa xô nó ra khiến nó ngã lăn ra.

Nó mím chặt đôi môi chảy máu của mình, vụt chạy vào phòng hiệu trưởng. nó sợ không kiểm soát được bản thân mà đánh người.

tại phòng hiệu trưởng.....

Nó bước vô ,giọng lạnh lùng trên khuôn mặt bị bầm một bên.

-chào thầy!-nó gọi.

HT giật mình, gượng cười, giọng sờ sờ nói:

-Chào...chào tiểu thư!

-Tôi làm gì mà ông sợ vậy hả!-nó liếc xéo ông HT, đôi mắt lạnh đến sợ.

-Á! à không, phòng của tiểu thư là 10a1.

-Tốt! - nó bỏ đi không quên dặn:

-Kín miệng về thân phận của tôi đấy.

-vâng..vâng-

Trước cửa lớp...

Cô Lia thấy nó liền mời vào:

- Giới thiệu vs các em ,đây là hs mới chuyển đến từ Bluerain.

-Chào các bạn- nó nở nụ cười dễ thương -Minh là Lịch tiểu Du ,cứ gọi mình là Rin, rất vui được gặp các bạn.

Không một tiếng trả lời , lớp im lặng đến nghẹt thở. Cô Lia liền mời nó về bàn trống cuối lớp.

Bỗng,nó chợt nhận ra rằng :2 bên nó là kyo và kan.Phía sau là 1 chàng cực kì dễ thương, chính là jun ...và đằng trước ế!không thể nào,tên đáng ghét xuất hiện Nó lên thiên đường,tên chủ nhân của chiếc way100.

Nó cố tiến bước xuống bàn mình và rồi...

Nó té nhào xuống đất trong tiếng cười thích thú của cả lớp.Cái tên chó chik dám móc chân mình.

Nhưng sao kyo và kan.2 đứa bạn thân nhất của mình lại không đỡ mình dậy.nó nghĩ,có lẽ cả 2 không nhận ra nó.

nó tức lắm.ngongghinh75:

Bất thành linh,cậu bạn dễ thương đến đỡ Nó dậy và nở 1 nụ cười thiên thần hỏi:

-Bạn không sao chứ?

-À! uhm hok sao, cảm ơn p.

Nó đứng dậy,yên vị tại chỗ ngồi của mình,trong đầu thầm nghĩ (kyo,kan...hãy đợi đây...chị sẽ cho mày bik tay)

Reng.....reng...gggg.

-aaa... tạm biệt giờ học dài mỗi cô,nhức lưng-nó kêu lên.

Cũng phải! trong giờ học nó toàn úp mặt xuống bàn ngủ nên mới bị nhức mỏi. Nó duỗi 2 tay 2 chân, vươn vai 1 cái rồi chậm rãi bước xuống cắntin.

- oh my god!-nó thốt lên- Không thể tưởng tượng nổi cái gì diễn ra trước mắt tôi thế này.

Trước mắt nó, 1 đám công tử,tiểu thư chen nhau mua đồ. bạn ghé thì chật cứng mà không có lấy 1 không gian riêng.

-cái trường nổi tiếng này vô phép quá-nói nói thầm.

ọt...ọt

-chik tiết! cái bụng lại kêu ngay lúc này. chẳng lẽ mình phải chen vô theo lũ heo đó.

Nó chán nản, ôm bụng đói rã rời lên lớp. Nằm úp mặt xuống bàn, nó rên rĩ:

- aaa...! Đói chik con rồi ông ơi!

...phịch

Nghe có tiếng vật gì đó, nó ngẩng đầu lên thì thấy cậu bạn hồi sáng giúp nó đứng ngay bên cạnh cùng với bịch bánh bông lan vani thêm 1 hộp vinamilk.

-Bạn... cái này...- nó ấp úng.

-Thấy bạn tội quá, cho bạn đó.

-ah. thank you- mắt nó sáng rực

Cậu bạn nhìn nó ăn ngon lành, bất giác hỏi:

-Bạn tên gì?

-a` (nhoàm) Lục Tiểu Du, cứ gọi mình là rin- nó vừa nhai vừa , nói còn bạn?

-Minh là Hồng lục Minh, gọi là jun được rồi.

Suy nghĩ cái gì đó, jun bỗng trêu nó:

-Mà lần đầu tiên mình nghe than mà lại gọi ông đó, bình thường người ta gọi má oi không a`!

Nó khựng lại, mặt tối xám, Đôi mắt nó trở nên vô hồn, trong 1 khoảng khắc nào đó ,nó bỗng nhớ lại quá khứ năm nó 4 tuổi. cũng như bao bé khác, rin có 1 tâm hồn trẻ con thuần khiết, ngây thơ như 1 thiên thần. một ngày kia,nó đi mua sắm cùng mẹ. nó vẫn thường hay như vậy khi có người nhắc đến những từ liên quan đến mẹ(đại khái là má,mẹ...)

-Mẹ!mẹ ơi.Con muốn ăn kem

-Rin yêu, con đợi mình đến siêu thị rồi mua sau nhé!

-Hok chịu đâu, rin muốn ăn kem bên đó cơ.

-Nhưng hôm nay xe đông quá rin à.-mẹ nó dễ dàng.

-huhu, không chịu đâu, mẹ hok thương rin nữa rồi.

-Rin ngoan-mẹ nó lúng túng- Để mẹ mua cho rin nhé.

-thật ạ, nó dụi nước mắt.

-uh, thật, rin đứng đây đợi mẹ nha.

-Hura....-

Mẹ nói lách lên qua giữa dòng xe đông đúc, trả tiền xong, mẹ nó quay về, thấy mẹ gần tới nơi ,nó đột nhiên xông ra đường thì..

Tin..Tin..Tin..... kittttttttttttt... âm

rào...rào... - mưa bắt đầu rơi.

Mẹ nó ngã xuống, tay cầm chặt que kem lạnh buốt,...phút chốc, trước mắt nó 1 màn đen bao phủ, chỉ nhìn thấy mẹ nó, máu...rất nhiều.

Nó run lên, ôm chặt lấy mẹ, nấc cho máu trên người mẹ vấy vào áo nó.Nó nghẹn cứng họng, không thể khóc được nữa, tim nó thắt lại.Nó kêu gào trong cơn mưa, tiếng kêu thảm thiết...

- Mẹ..Mẹ ơi....aaa-nó hét lên thật to

-Tại con.. tại con hết...mẹ tỉnh dậy đi..Rin sẽ nghe lời mà...huhu..

Mẹ...mẹ....meeeeeeee.....aaaaaaa....

Thấy nó là lạ làm sao, jun lay nó làm nó giật mình. Hình ảnh của mẹ nó vụt biến. Nó ngẩng mặt lên, ánh mắt trở lên kì lạ, jun chợt thấy sợ nó nhưng không hiểu sao, tim jun đập thình thịch, và cảm thấy nó vô cùng đẹp.

Nó quay đi, cầm lấy hộp sữa và mẫu bánh ăn dở,bỏ ra khỏi lớp, lạnh lùng cảm ơn Jun.

Jun ngơ ngác, nhưng phút chốc , anh muốn dành cho nó 1 tình yêu ấm áp.

Nó rào bước đi trên hành lang phòng học. không suy nghĩ, không biết mình đang đi đâu. chợt, hấn từ đâu chạy tới, và...

.... rầm..

-Chik tiệt! Không có mất hả- hấn nổi giận lồm cồm bò dậy.

Nó như tỉnh thức,quay về lại hiện thực, nó cao giọng đánh đá quát:

-Mì mới là tên mù, xô trúng người ta mà còn lên giọng.

Hấn giận run, cho nó 1 cái bốp làm nó ngã xuống đất.

-Biết điều thì câm mồm biến đi.

Nó cười ranh mãnh:

-cẩn thận cái chân mi kia-rồi nó gạt chân hấn làm hấn té nhào.

Ngay lúc đó, nó bật dậy, cười mĩa mai hân rồi bỏ chạy.

Hắn sôi máu đuổi theo, nó cố chạy lên sân thượng, nơi cấm học sinh lên, trốn trên đó. Hắn đuổi đến cửa sân thượng, thấy bảng cấm mới nghĩ nó không có bên trong nên chạy đi tìm nơi khác.

Còn nó, khẽ nhìn qua khe cửa, khúc khích cười rồi nằm lẩn ra giữa sân thượng ngủ.

Lần đầu tiên trong đời nó có 1 nụ cười thật sự

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Rinny of blue rose

Reng...reng....

Nó giật mình tỉnh lại " chuông vô rồi à" nó chán nản, lồm cồm bò dậy, đang tính leo xuống thì có 1 con gió thoảng qua như muốn kéo nó lại. Nó nghĩ ngợi gì đó rồi quyết định không xuống, nằm ngửa ra sân, nó suy nghĩ mông lung

...trong giờ học..

không thấy nó vô, Jun lo lắng, câu giả vờ đau bụng xin xuống phòng y tế lấy thuốc, nhưng vừa ra khỏi lớp là cậu chạy đi tìm nó ngay. Chạy đến lầu 3, Jun gặp hắn như đang tìm kiếm cái gì đó. (hắn cúp học đó mà....hihi)

- sao mày lại ở đây- Jun ngờ ngác hỏi.

- Con khôn chik tiết kia, nó dám gạt chân tao.- hắn bốc hỏa

- ai cơ! mà thôi, mày thấy Rin đâu không?

- há! Rin là ai?- hắn hỏi.

- nhỏ mới chuyển vô lớp mình đó.

- á! Hóa ra là con bé khôn khiếp đó. nó tên Rin à

- Cái gì! rin gạt chân mày?- Jun lo lắng- có sao không

- bình thường thôi, té một cái nhằm nhỏ gì- hắn vênh mặt.

- Tao hỏi Rin có sao không, chắc mày đánh nhỏ rồi nên nhỏ mới gạt chân mày.

- Cái gì! mày lo cho con nhỏ chik tiết ấy hơn đứa bạn tri kỉ 8 năm này hả.- Hắn thấy quê quê.- Không thấy, tao đang tìm nó nè.

" chết rồi, kiểu này hắn sẽ đánh Rin mất" jun nghĩ thầm, mặt lo lắng.

- Mà sao mày quan tâm đến con nhỏ đó zậy- hắn hỏi.

- hời...hời nào- mặt hắn đỏ lên.

- Ể! mày thích nó rồi phải không- hắn trêu Jun.

- Tao..tao không thích...giờ...đá...đầu- Jun quay đi.

_thôi! khỏi đầu, nể tình mày thích nhỏ, tao cho nhỏ qua lần này.

- thật không- mặt nó sáng rực (bị lừa rồi ông)

- A! hóa qua mày thích nhỏ thật-

- Mà sao cả 2 thằng Blue rose cũng cúp cua nhĩ(ý nói kyo và kan) , tụi nó chăm học lắm mà.- Jun lảng sang chuyện khác.

- Mặc kệ tụi nó, chắc leo lên sân thượng rồi, đi coffe đi, trễ cả nửa tiếng, vô làm gì.

- uh!- Jun đi theo hần và nghĩ chắc nó hok sao đâu.

(trong khi đó....)

- Tui quý sứ...cúp 1 lần 5 đũa- bà cô "dạ xoa" hét lên.

Nó đang lim dim thì nghe tiếng mở cửa...ket...t..

- ê! sao tao thấy con nhỏ mới zô wen wen- kan nói.

- Mày thì nhỏ nào chẳng quen- kyo cào nhàu.

- nhưng mà....ế....chẳng phải là nhỏ đó sao.- Kan chỉ về phía nó nói.

- Ai cho mày lên đây hả- Kyo hét lên làm nó giật mình.

"Hóa ra là kyo và kan " nó nghĩ thầm

- Tui đứng đâu mặc tui mấy người có quyền gì!- nó thách thức 2 chàng nhà ta.

- Mày láo hả- kyo tát nó 1 cái làm nó té xuống- biết tao là ai không, liệu hồn.

Nó không hề đau đớn tí nào, bình tĩnh đứng dậy, , kyo ngã xuống, 2 má sưng lên.

- mày..mày..!- cậu giận run lên.

Nó định cho kyo 1 đập nữa thì kan lên tiếng:

- thủ lĩnh! là thủ lĩnh phải không.-

Nó nhếch miệng cười và vắn cho kyo ăn đập.

- Chỉ có Rinny của Blue rose mới tàn nhẫn vậy thôi.

[giới thiệu: Thủ lĩnh của blue rose. 1 kẻ dẫu mặt, vô cùng tàn bạo, độc ác, lạnh lùng, nhẫn tâm, gần như không sợ 1 thứ gì. đã một tay thủ tóm trên 20 bang phái có lẫn cả băng đảng xã hội đen. Người khác thường gọi là Rinny of blue rose ngoài ra không bik gì ngoài cái tên đó cả chỉ có người trong bang mới bik tới nó]

Nó bắt cả 2 anh chàng im miệng, không được hé lộ về thân phận nó, đó là điều cấm kị. xong nó bỏ đi.

Bóng nó biến mất, Kyo lên tiếng:

- Sao mày không nói sớm, thằng ngu này- Kyo càu nhàu.

- Thì tao đã bảo là thấy wen rồi còn gì .Cũng may là thủ lĩnh quên chuyện bị tui mình lơ nên tao mới không bị đánh giống mày, nếu bị đánh chắc tao mất nhan sắc quá.

- Thui đi ông, tự tin vừa thui

và cả 2 ở đó đến hết tiết.

Hôm sau nó vào lớp khá trễ, cả người uể oải chỉ muốn ngủ nên nó gục mặt xuống bàn ngủ thiếp đi mặc cho giáo viên vào thích làm gì thì làm. Jun nhìn nó, nghĩ rằng nó mệt nên thì thầm vào tai nó rằng ra chơi nó đợi ở lớp . Vì đang ngủ nên nó không nghe Jun nói gì.

...Reng...Reng...

Ra chơi, các lớp học lùa nhau về phía cắntin, cả lũ người chen chúc nhau như đã bị bỏ đói mấy ngày ấy. Jun cố gắng lắm mới chen vô được, hần liếc nhìn cậu bạn tội nghiệp của mình thờ dài:

- Thằng ngốc, sao phải khổ sở thế chứ- rồi hần quát lên- tránh ra!

Cả đám người đang chen chúc phải giải tán sang 2 bên , Jun vội vợ lấy mấy bịch bánh rồi chạy ngay về lớp. Lớp học trống trơn, không 1 bóng người, cậu bạn này thất vọng ngồi bịch xuống ghế chán nản gục xuống bàn.

Trong khi đó, Nó đã có sẵn “cổng phẩm” của Kyo và Kan. Đuổi 2 anh chàng tội nghiệp nhà ta xuống, 1 mình trên sân thượng, nó ăn sạch mấy bịch bánh, uống cạ lon coca rồi lăn ra ngủ

Chương 4: Thủ lĩnh máu lạnh

Hắn nhìn cậu bạn như đang thất tình của mình, chán nản bỏ lên sân thượng và thấy nó không hiểu sao hắn giận dữ. Lấy chân đạp lên người nó, nó giật mình mở mắt ra thì nghe hắn quát:

- Ờ! ai cho mày lên đây.

- Tui ở đâu là quyền của tui- nó thản nhiên nói.

- Đứng dậy ngay- hắn điên tiết.

- Ok!- nó đứng dậy, phui phui cái chỗ bị hắn đạp_ muốn gì.

Tự nhiên hắn ghét cái giọng thản nhiên của nó, hắn quát:

- Biến đi!

- Sao tôi phải đi chứ, đồ khùng .

- Con điên! to gan- hắn quát lên và cho nó 1 cái thật mạnh, nó ngã. Hắn bỗng giật mình vì thái độ của nó, không hề tỏ ra đau đớn mà chỉ nhìn hắn với con mắt sắc bén... Cốp... chiếc kính của nó rơi xuống vỡ toang, cả khuôn mặt nó bộc lộ 1 cảm giác lạnh lẽo đáng sợ, hắn chợt bị khuôn mặt ấy cuốn hút và kịp nhận ra nó chính là tình yêu “sét đánh” của nó trong khu vườn nhà họ Lịch.

- Mi đừng làm ta điên lên- nó nói với cái giọng lạnh lùng rồi bỏ đi.

Còn mình hắn, cứ ngây ra đó, cả người hắn run lên... Phịch... 2 đầu gối đập xuống mặt đất, hắn nhìn lên trời hét lên:

- Rin... Em thật là tình yêu của tôi sao?

Nó không thèm để ý, cứ thế bỏ đi mất hút. Cả 2 không hề hay biết rằng 1 fan của hắn đi ngang qua vô tình nghe phải câu “Rin... Em thật là tình yêu của tôi sao” và... câu nói đó lọt đến tai Bích Ly, 1 con nhỏ cáo già. Ly nổi giận bởi nhỏ ly thích hắn điên cuồng.

- Tìm hiểu về con bé tên Rin cho tao- nhỏ quát bọn thuộc hạ.

Và 20’ sau Ly biết Rin chính là nó, đứa đã xô trúng mình.

Reng... reng...

Ra về, nhỏ cùng đám thuộc hạ chặn đầu và lôi nó đến phòng đạo cụ dãy B.

- Thứ như mày dám bám lấy anh Jen của tao hả!- Vừa nói, Ly vừa cho nó 1 cái tát (haziiii đúng là cách đánh ghen của tui con gái hiện này mà)

- Con điên, Jen là đứa nào tao còn không biết nữa là.

- Đồ cáo già! Câm miệng- nhỏ quát

Nó nhếch miệng cười khinh bỉ:

- 1 lũ vẹt mà cũng dám lên mặt với tao hả... hahaha.

- Cho nó 1 trận đi tui bay- Ly tức giận quát.

Cả đám con gái văng dạ xông vào đánh nó tui bụi làm cả thân mình nó bầm dập đầy mình. Mấy phút sau, Tui Bích Ly mệt là đành rút lui, nhốt nó lại trong căn phòng tối. Toàn thân nó đau nhức rã rời, nhưng nó không hề la hét 1 tiếng, chỉ nhoèn miệng cười, nằm bịch xuống sàn ngủ thiếp đi, 2 tay buông thả.

...Mẹ ơi... Phải chăng con đáng bị như vậy...

...Để con sống... Mẹ đã chết...

...ha...ha...ha...tiếng cười thốt lên trong đau khổ

Nước mắt nó không còn chảy được nữa,nó gượng cười để nén nỗi đau...mãi mãi không còn mẹ.

...1 ngày...2ngày...3ngày...thậm chí cả tuần trôi qua, nó không hề lên lớp. Hấn vô cùng lo lắng như muốn phát điên lên. “Rốt cuộc em đang ở đâu... phải chăng em tránh mặt anh hay là có chuyện gì...Anh nhớ em phát điên lên được...” hấn suy nghĩ thần thờ suốt 7 ngày trời.

Hôm đó, sau 1 tuần nó vắng mặt, hấn đi sớm hơn mọi khi. Rảo bước trên hành lang trường và quyết định đặt chân tới bãi cỏ sau trường. Hấn ngồi phịch xuống 1 gốc cây, nghĩ tới nó, nghĩ về cuộc gặp đầu tiên, nghĩ về những lúc nó làm hấn giận run,hình ảnh nó cứ trào về không kìm được,hấn chột cười,chột buồn như một kẻ điên nhưng rồi hình ảnh đó vụt tắt khi hấn nghe lũ con gái xì xào. nếu là mọi khi thì hấn mặc kệ tụi nó tám nhưng lần này hấn bật dậy và nghe ngóng vì có 1 nhỏ nào đó vừa nhắc đến nó.

- Ê mày, mấy bữa nay con nhỏ Rin không lên lớp... tao lo là...- nhỏ tóc ngắn ngập ngừng.

- Bị đánh tí thui mà, cả tuần trong đó chẳng nhẽ nó không ra được hả- nhỏ cao nhất nói.

- Ờ nó còn trong đó thì sao ...- nhỏ tóc ngắn lo lắng.

- Sao mày không vô xem sao- nhỏ tóc 3 màu lên tiếng.

- Tao sợ! Chị hai cấm tao mở cửa vô.

- Bị nhốt cũng đáng...ai bảo nó bám theo anh Jen- nhỏ cao nhất lên tiếng.

Vừa dứt câu, cả 3 cô nàng phát hiện ra hấn đứng đằng sau tụi nó này giờ và nghe hết từ đầu đến cuối.Một con nhỏ run lấy bầy hỏi:

- Anh...anh Jen sao...sao hôm nay...a...anh đi sớm vậy...-

Hấn tức giận ,ánh mắt như muốn giết chết 3 con nhỏ đó ngay tức khắc làm tụi nó càng thêm sợ hãi.

- a...anh...tụi...tụi em...- 3 con nhỏ lắp bắp.

- Cảm ơn! Tụi mày dấu Rin ở đâu- hấn hét lên.

- Phòng đạo cụ ...tầng 2...dãy B- Con nhỏ cao nhất trả lời.

- Ai sai khiến tụi mày- Hấn quát.

- Là...là chị hai...Bích...- Nhỏ tóc ngắn run rẩy trả lời nhưng bị con nhỏ tóc 3 màu bịt miệng lại.

- Là tụi em thấy nó bám lấy anh nên đánh nó cho đỡ ghét- nhỏ tóc 3 màu trả lời. rồi 2 nhỏ kia gật đầu lia lịa.

- khốn khiếp- nói xong hấn bỏ đi.

Cả 3 nhỏ kia không dám khai ra Bích Ly vì nhỏ Ly rất đáng sợ, chẳng thà bị hoàng tử (hấn) ghét còn hơn bị nhỏ ma nữ đó trả thù.

Hấn tức giận...vụt chạy lên phòng đạo cụ mới phát hiện phòng bị niêm phong. Bình thường không ai lui tới phòng này vì nó quá cũ và cũng vì đã có phòng đạo cụ mới bên dãy A nên gần như phòng này bị bỏ hoang.Hấn nghĩ nó còn trong đó nên ra sức đập cửa...rầm...rầm...

- Rin...rin...Em có trong đó không, rin!

Không 1 tiếng trả lời, nó càng kêu gào lớn hơn,...và rồi...tiếng kêu gào của hấn trở nên vô vọng. "1 tuần...em ở trong đó 1 tuần làm sao sống được..."

Hấn nghĩ nó đã chết...trong căn phòng kín...tối tăm...bụi bặm...giống như cái chết trong cuốn tiểu thuyết nào đó hấn từng đọc. Hấn bắt chợt rơi nước mắt...giọt nước mắt đàn ông mà ngoài lúc sinh ra đến giờ mới thấy.Hấn hoàn toàn tuyệt vọng.

- Anh yêu em...từ lúc gặp đầu tiên...từ lúc biết em là người con gái anh yêu...tại sao em lại chết...Rin...rin- hấn rên rỉ trong nước mắt.

Một bàn tay bắt chợt đặt lên vai hấn, hấn giật mình quay lại...dụi dụi mắt vì nước mắt làm hấn không nhìn rõ... và rồi, hấn thốt lên:

- Rin...Rin phải không...em còn sống- Hấn run run hỏi.

Đôi mắt nó lạnh căm, xa xăm, nó im lặng không nói gì và khẽ gật đầu.

- May quá- hấn ôm chầm lấy cơ thể nhỏ bé của nó- anh tưởng em đã chết...em sống thật rồi.

Nó bỗng đẩy hấn ra và 5 dấu tay đỏ lôm xuat hiện trên má hấn.

- Em.em.sao em lại...- hấn run lên hỏi.

- Mi không có quyền đụng vào người ta, biến đi,rời khỏi căn phòng này- Nó lạnh lùng đáp.

Hấn giận, thực sự tức giận, hấn hét vào mặt cô:

- Được...tôi mặc xác cô...đồ giẻ lau- hấn bỏ đi

Nó nhìn theo, ánh mắt không chút thay đổi:

- Đồ ngốc, tôi chưa bao giờ cần cậu lo cả- rồi cũng bỏ lên sân thượng.

Biết tin nó lạnh lặn trở về, Bích Ly giận vô cùng. Cô ta bấm ngay điện thoại, nói chuyện với ai đó và cười, 1 nụ cười yếu mả.

- Lần này, mi chết chắc...Hahaha

....ra về cô ta dẫn theo cả một băng đảng xã hội đen tên blanke cùng với nhóm 11 con nhỏ thuộc hạ của nó chặn đường Rin tại một con đường khá vắng vẻ.

cô ta với khuôn mặt vĩnh vảo, dí sát ngón tay vô trán Nó, nói :

- Lần này ta cho mi chết- Cô ta cười ranh mãnh- tụi bay đánh nó chết đi.

Cả bọn định xông vào thì Rin mặt bình thản, mở cái khuy áo ở cổ rồi vén 1 bên áo xuống ngang vai trái để lộ 1 hình xăm hoa hồng màu xanh .

Chưa hiểu nó định làm gì thì nhóm thuộc hạ cùng Bích ly bị khóa tay từ đằng sau mà kẻ đó chính là băng blanke.

- Muốn chết hả, buông tao ra- ly quát lên

Cả băng blanke chẳng nói gì,tự nhiên cúi đầu xuống chào Rin:

- Chào thủ lĩnh Rinny of blue rose.- cách kính cẩn.

Hóa ra cái hình xăm là để tất cả các băng đảng nhận ra nó bởi trước giờ chỉ có người trong blue rose mới biết mặt nó thôi.

Nhìn cũng biết tụi Bích Ly như thế nào, nhỏ nào nhỏ nấy mặt tái mét "nghĩ sao đem 1 băng đảng xã hội đen ra đấu với trùm mấy chục băng đảng lớn"

Nó nghiêm mặt, vẻ mặt lạnh lùng, gọn gàng 1 câu rồi bỏ đi.

- Xử đẹp tụi nó,cho nằm viện 1 tuần.

- Vâng! thủ lĩnh yên tâm- tên cầm đầu lên tiếng.

Tụi thuộc hạ của ly kêu lên xin khẩn thiết nhưng...với tư cách là Rinny, nó không động lòng 1 tí nào...lặng lặng bỏ đi...mất hút.

Vừa bước ra khỏi con đường đó, nó gặp hấn, không nói gì, nó lặng lặng bỏ đi. Ngay lúc đó hấn nắm lấy tay nó:

- Em xem anh là cái gì hả?- hấn quát

- Bỏ ra- nó lạnh lùng ra lệnh.

- Trả lời câu hỏi của anh đi.

-

Nó không nói gì, hấn tức giận, không kiểm soát được mình, hấn tát nóchát....

Nó vẫn im lặng ,bỏ đi không thèm nhìn hấn 1 lần.

Hấn đau thất lại...và lần thứ 2, hấn khóc...khóc rất nhiều...khóc để quên...quên người làm hấn đau....

Còn Jun, từ lúc nó trở về sau vụ biến mất trong 1 tuần đó, cậu luôn theo dõi nó và bỗng nhiên biết rằng, thằng bạn mình chính là hấn yêu nó rất nhiều, nhiều đến nỗi Jun thấy mình không bằng hấn và Jun quyết định bỏ tình yêu dành cho nó vì biết sẽ không có cơ hội.

Tối hôm đó....

- - Jun gọi cho hấn.

- Bar Ivani –Hắn lạnh lùng đáp.

- - Jun bảo hắn.

- Ok!

Hắn vừa cúp điện thoại thì 1 con nhỏ ổng ẹo đến chỗ hắn.

- Anh ! sao ngồi có 1 mình zậy, em ngồi zới nha- nhỏ nói.

Hắn nhìn nhỏ,con nhỏ sexy zô cùng, phấn son cả ký, áo 2 dây ngắn,quần jean đáy ngắn ôm sát đùi. hắn hỏi:

- Em thấy anh như thế nào:

- Chu choa, cái này phải nói là Number one,thấy mê lun đóa- nhỏ ôm lấy tay hắn nói.

- Hắn uống cạn chai rượu trên bàn và đập xuống sàn, hét lên:

- Vậy tại sao cô ấy lại lợ tôi, tại sao người tôi yêu lại ghét tôi.

- Nhỏ nào khùng zậy trời, chắc nó mù rồi, anh bỏ nó đi- Nhỏ ổng ẹo

- Cút, cút đi- hắn thét đuổi nhỏ.

- Em có làm gì đâu- nhỏ cong môi lên nói.

- Tôi đếm tới 3, không cút thì đừng trách- hắn tức giận.

- 1...

- 2...

- 3...- nhỏ vẫn đứng đó, tưởng hắn không dám làm gì mình vì ở đó có nhiều người.

- Cô gan nhĩ- hắn tức giận cho nhỏ 1 cái tát trời giáng...Chatttttt...âm...nhỏ té lăn ra.

- Nếu còn ở đó, không biết tôi có giết cô không đó...- Hắn nhìn nhỏ kiểu hăm dọa, nhỏ sợ hãi bỏ chạy.

Hắn ngồi đó, gọi thêm 3 chai rượu thì Jun phóng con black tới. Vừa bước vào, Jun thấy hắn đang uống rượu, bên cạnh mười mấy chai đã cạn, 3 chai vẫn còn và 1 chai bị bể.

- Hey! Jen, sao mày uống nhiều vậy?- Jun gọi hắn.

- Tao hận Rin...Tại sao chứ- hắn nói trong đau khổ- Tao yêu Rin thật mà...

- Thôi, tại mày không hiểu Rin thôi- Jun an ủi.

- Không hiểu cái gì cơ?...mày thì biết gì- Hắn liếc nhìn Jun.

- Mày không nhận ra Rin đang sống 2 mặt à?

Bây giờ hắn mới chợt nhớ, Lúc mới vô trường,Rin như 1 cô nhóc nhí nhảnh,dễ thương, hoạt bát, nữ tính và hay nói chuyện tuy phong cách hơi quê mùa nhưng lúc đầu tiên hắn gặp Rin với hiện tại bây giờ, Rin lạnh lùng, ít nói chuyện và nhẵn tâm. Hắn chợt nhận ra mình hoàn toàn không hiểu nó .

- Tại sao Rin...Rin lại như vậy?- hắn hỏi.

- Tao không biết,nhưng hình như Rin như vậy để dấu cảm xúc thật sự- Jun nói.

- Mà sao mày biết- Jen hỏi.

- Tao đã từng thấy sự biến đổi kì lạ của Rin, từ 1 cô bé dễ thương biến thành 1 người lạnh lùng... mà thôi, trễ rồi, mày về đi.

- Mày chở tao đi...tao mệt rồi.

- Ok! Nhanh lên

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Hạnh phúc đến bên anh..

Sáng hôm sau...

Hắn thay đồ rồi phóng chiếc Way100 yêu quý lên trường, vừa qua tới cổng thì...xoẹt...Hắn xem tông phải nó nhưng vì xe chạy ngang qua sát người nó nên nó bắt ngờ ngã xuống. Không như lần trước, hắn xuống xe, chạy ra đỡ nó.

- Em có sao không?- hắn lo lắng.

Nhưng lần này, nó không chửi hắn mà chỉ phui phui cái váy và im lặng bỏ đi. Hắn nhìn nó, lòng vừa thấy đau vừa tức giận.

Về phần nhóm Bích Ly thì xin nghỉ phép, nhập viện hết, cũng vì thế, lũ con gái không có gì cản trở nên bu quanh hắn suốt.

Hắn bức mình đi lên khu vực dãy B để trốn thì bọn con gái vẫn bám theo.

- Anh ăn cái này đi, em tự làm đó.- 1 con nhỏ 2 tay đưa nó cái bánh nướng to.

- không, anh uống sữa của em nè- nhỏ khác xô nhỏ này ra...cứ thế, cứ thế, mấy con nhỏ đó cứ nhao nhao lên.

- Biến hết đi,Ồn chết được- Hắn quát lên làm cho lũ con gái sợ hãi nhưng không vì thế mà tụi nó chịu thua.

Vừa thấy nó đi qua, hắn xô 1 con nhỏ ra để thoát thân. Vừa chạy ra chỗ nó, hắn ôm nó trong tay, và nói:

- Rin là bạn gái tôi, mấy người biến đi, nếu không thì đừng trách- hắn nhìn tụi nó, 1 cái nhìn như bắn ra lửa khiến cả bọn bỏ chạy. 1 vì sợ, 1 vì hắn nói hắn có bạn gái rồi.

Lúc đầu chưa hiểu gì xảy ra nên nó ngơ ngác nhìn nhưng khi bọn kia đi hết, nó chợt hiểu và nhận thấy hắn đang ôm nó, nó xô hắn ra và...chát...chát...chát. 3 tiếng chát vang lên chói tai và dứt khoát.

- Ta đã nói không có kẻ nào được đụng vào ta.

- Làm người yêu tôi là vinh dự cho em lắm đấy con ngốc- hắn quát.

- Vinh dự ư- nó nhếch miệng cười rồi...

...Chát...

- Vinh dự này ta xin nhường cho lũ chó điên kia, ta không cần 1 tên tâm thần- nó lạnh lùng nói.

Dường như hắn đang bốc lửa, đôi mắt đáng sợ nhìn nó chằm chằm, không hiểu cái gì thúc đẩy hắn nên tuy không muốn, hắn vẫn đánh nó....Bốp...Cốp...cốp...cốp...Rầm.mimi mo55:

Nó lăn xuống cầu thang vì nơi nó đứng gần cầu thang dãy B.Nó bầm khắp người nhưng nét mặt vẫn không thay đổi, hắn xanh mặt, không biết tại sao lại đánh nó nên vội chạy xuống đỡ nó.

- Anh...anh...- Hắn lắp bắp.

- hahaha...đồ điên...tránh ra- Nó lạnh lùng đuổi hắn- Ta không cần 1 con chó vừa điên vừa bị đại.

Hắn cảm thấy như bị xúc phạm nên lần này hắn thực sự muốn đánh nó:

...Chát...

Tiếng chát vang lên rất to, chắc hẳn, nếu là người khác thì đã ngất từ lâu rồi. nhưng nó, với ánh mắt sắc bén nhìn hắn như giễu cợt.Hắn nhìn nó lại càng điên hơn, định tát nó cái nữa thì nó cảm thấy sống mũi nhồn nhột, có cái gì đó chảy ra từ mũi nó. Hắn nhìn nó bị chảy máu mũi, giật mình bỏ tay xuống.

Nó đưa tay sờ cái thứ chất lỏng đang chảy ở mũi nó, nhìn thứ chất lỏng đỏ ỏ dính ở ngón tay, Nó hét lên...

- ááá...!

Hình ảnh đó lại trở về, thân hình mẹ nó...đầy máu...máu...máu...

- Máu...máu...máu...aaa- nó thét lên- mẹ...mẹ...mẹ ơi...máu...aaa...- nó bắt đầu chảy nước mắt,giọt nước mắt mà 12 năm nay chưa bao giờ rơi xuống. Nó khóc rất to, rất nhiều, khóc như 1 đứa con nít.

Hắn nhìn nó bàng hoàng vì 1 con nhỏ không sợ trời, không sợ đất càng không sợ chết, một con nhỏ không rên lấy 1 lời, không phản kháng khi bị đánh như từ ấy lại khóc thét lên khi thấy máu, mặc dù chảy máu mũi chỉ là chuyện bình thường. Bỗng, hắn thấy nó vô cùng đáng yêu và tự nhiên hắn ôm nó vào lòng.Còn nó...nó vẫn khóc...miệng vẫn kêu gào: mẹ ơi...mẹ...máu...máu...

1 lúc sau, hắn thấy nó giảm dần tiếng khóc, hắn vén tay áo lau máu mũi cho nó, mặt nó vẫn tối xầm, hình ảnh mẹ nó chết trong thân hình đầy máu vẫn chưa mất, hắn lo lắng, lay nó:

- Rin...Rin- Làm nó giật mình, hình ảnh đó biến mất,sau khi hoàn hồn, nó phát hiện ra hắn vẫn ôm nó. Nó xô hắn ra, lại cái vẻ lạnh lùng, nó nói hắn:

- Chuyện tôi sợ máu và khóc, cảm cậu tung ra ngoài- nó đe dọa và bỏ đi.

Nó chưa đi được 3 bước, hắn cười đều:

- ồ! Anh muốn lắm chứ nhưng cái miệng anh thì không chắc lắm.

Nó giật mình, quay lại lườm hắn 1 cái:

- Đồ cáo già! Anh muốn gì?

- kakaka...đồ cáo già này muốn em làm bạn gái của anh.

Mặt nó đỏ ửng lên, lần đầu tiên trong đời nó xuất hiện loại biểu cảm này, nhìn nó lúc này dễ thương vô cùng.

- Cái...cái đồ...!- Nó run lên.

- Chà! Cái miệng anh tự nhiên thấy ngứa quá, tìm chỗ nào đông đông người xả ra cái đã- hắn nhìn ra chỗ khác giả bộ ngây ngô.

- Cậu...cậu...!- Nó vừa tức vừa ngượng.

Hắn giả bộ bước đi:

- Hình như mọi người đang ở phòng ăn.

- á...cậu...tui...tui đồng ý...được chưa...im giùm đi!- nó hét lên, mặt đỏ ửng.(tiểu cuộc đời tươi đẹp của tui rồi huhu)

Hắn quay lại cười, một nụ cười vừa hạnh phúc vừa ranh mãnh.

- Em hứa rồi nhé!- hắn nháy mắt làm nó cảm thấy có luồng khí lạnh chạy lên sống lưng. nó rùng mình “ cái tên này nguy hiểm quá ”

- Từ nay em phải gọi tôi là anh và xưng là em, tôi gọi phải tới ngay, không được lạng lách với tôi và...chỉ có tôi được đụng vào em- hắn nói.

- Cái...cái đồ...- Nó định nói cái đồ đáng chết nhưng vì sợ hắn lại dờ dờ nên thôi.

Hắn cười, nắm tay nó đưa đi thì tự nhiên nó la lên:

- Đau...đau...tôi...à không e...em đau...đau- Mặt nó lại đỏ ửng.

Hắn ngạc nhiên quay lại, 2 má nó sưng lên, tay chân thì bầm dập, hắn giật mình:

- Em không sao chứ- hắn lo lắng.

- Đã nói là đau- nó rên rỉ.

- Ài, thằng điên nào dám đánh em, anh sẽ xử nó cho- Hắn sôi máu.

- Thằng đó...thằng đánh tôi...không em...đứng ngay trước mặt em- Nó nhìn hắn. Còn hắn, hắn quay đầu nhìn xung quanh, không có 1 ai.

- Đau, anh không thấy- và tự nhiên, hắn chợt nhớ là chính mình đã đánh nó- á...anh...anh xin lỗi...

Nó nhìn hắn, nhìn cách cư xử không khác gì con nít của hắn, nó cười, cười rất to như chưa từng được cười bao giờ. Hắn nhìn nó ngượng cả mặt làm nó ôm bụng cười to hơn.Nhìn nó giống y hệt một thiên thần tinh nghịch

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nụ hôn phù thủy....

Hắn như nghĩ ra điều gì đó nên rút điện thoại ,hẹn Jun,Kyo và kan lên sân thượng.Xong hắn nắm lấy tay nó kéo đi, Nó giật mình và chạy theo hắn.Hắn và nó lên tới sân thượng, cả 3 chàng nhà ta đã đợi sẵn ở đó và...cả 3 trở mặt không tin nổi, hắn và nó nắm tay nhau và hầu như muốn ngắt xiềng khi nghe cái tin động trời của hắn:

- Từ nay, Rin là người yêu của tui.- Hắn tuyên bố.

- HẢ...- cả 3 chàng đồng thanh kêu lên.

- Bộ thật hả thủ lĩnh- Kyo run rẩy hỏi nó. Nó xấu hổ,khẽ gật đầu.

- Cha ơi! Con đang mơ hay sao- Kyo hét lên,tát vào mặt mình 1 cái,á,không phải mơ.

- Đồ ngốc! tao thấy cách nói của mày kì quá "cha ơi" à,không vẫn điều gì cả,phải nói là "cha m.." - kan nói chưa xong thì bị Jun và kyo bịt miệng lại, tránh đề cho Kan nói đến từ "mẹ".

Kan tức mình, đẩy 2 người kia ra:

- Mẹ cha chúng mày,mắc mớ gì bịt miệng tao- kan hét lên

"thôi xong" Kyo tức mình đạp kan 1 cái té nhào,kan bực mình định chửi kyo thì...đằng sau,1 cảnh tượng lạnh lẽo.Mặt nó tối xầm lại, quá khur lại trở về:

Những cơn mưa...những giọt nước mắt...Mẹ nói...máu... Tất cả hòa lẫn vào nhau tạo thành 1 bức tranh ghê sợ. Nó run lên,sợ hãi.Thấy nó như vậy, chợt hắn ôm nó vô lồng và đánh thức cơn ác mộng của nó bằng 1 nụ hôn.Nó giật mình,chân tay rã rời, mặt đỏ ửng lên trong khi cả 3 chàng Jun,kyo và kan đang há hốc miệng

- không thể nào- cả 3 đồng thanh- mới có 1 ngày mà 2 người tới mức đó rồi ư.

- Tình yêu đến thì tự nhiên yêu thôi- nó nói.Bây giờ thì cả hắn cũng sock,mặt cứng đờkhông tin vào tai mình vì vài phút trước hắn còn ép nó làm người yêu của hắn.

- Anh thôi cái kiểu đó đi,đưa tôi...em về- nó cúi gầm mặt xuống,xấu hổ không dám nhìn ai và kéo tay hắn ra ngoài. và đương nhiên là bị bắt gặp ngay khi xuống dưới.

Chuyện lọt đến tai Bích Ly, Nó uất hận vô cùng,máu sôi sùng sục "tao không để yên cho mày đâu...chờ đó...ngày tao xuất viện"

Một tuần trôi qua, đúng 1 tuần,nhóm Bích Ly xuất viện và đã chuẩn bị sẵn quỹ kế dành cho nó "chỉ cần mọi người và anh Jen biết con Rin là loại gái giang hồ thì anh Jen sẽ đá nó và nó sẽ bị đuổi học...hahaha".

Sáng hôm đầu tiên đi học sau những ngày nằm viện, Nhỏ ly cùng đám thuộc hạ đến rất sớm để chuẩn bị.Sau 20' ,mọi người lần lượt đến trường. Đến khi nó và hắn bước vào sân trường thì Bích Ly bắt đầu nói, từ trên phòng phát thanh nó nói qua micro:

- Mọi người chú ý, tôi có điều muốn thông báo.- Tất cả mọi người im lặng lắng nghe.

- Con bé Rin lớp 10a1 là 1 con nhỏ giang hồ- Bích ly tiếp tục nói.- Chính nó đã sai người đánh tôi phải nhập viện.

Mọi người bắt đầu nhìn nó xì xầm khiến nó khó chịu.Chẳng những thế,ở đâu ra 1 đám nữ sinh túm lấy hắn:

- Anh đá nó đi, nó là giang hồ đó.

- Con quý ấy không xứng với anh

.....bla...bla.....

Hắn nghe mà phát điên lên:

- Cút đi,tao yêu ai là quyền của tao- làm bọn con gái khiếp sợ

Hắn nhìn sang nó,thấy nó nháu mày lại ,có vẻ tức giận,hắn nói:

- Để anh bịt miệng nó lại,con khốn ấy- hắn định bước lên thì nó chặn lại.

- Kệ nó, anh không cần lo, anh biết em là ai mà, em có cách.

- Uhm- hấn nói rồi tiếp tục cùng nó đi vô trường.

thấy vậy, nhỏ Ly tức mình, vắn vòm cổ lớn nói:

- Em yêu cầu nhà trường đuổi nó khỏi yakry, nó là giang hồ, Thủ lĩnh Blue rose, Rinny of blue rose.- làm Cả trường xôn xao cả lên

Nó sôi máu vì Con Bích Ly đã tiết lộ điều cấm kị của thủ lĩnh Blue rose. Nó bỏ hấn lại chạy đi, hấn không hiểu nên đuổi theo nhưng không kịp, đành về lớp 1 mình.

Khoảng 10' sau, từ phòng phát thanh khẩn cấp của nhà trường, tiếng HT vang lên:

-

Bích Ly không tin vào tai mình nữa "Chuyện này là sao? đáng lẽ người bị đuổi là con Rin chứ!" nhỏ Ly nghĩ. Ly chạy thẳng lên phòng thầy HT và thấy nó đang ngồi trên ghế sofa, chân bắt chéo, đang nhâm nhi ly cà phê.

- Thưa thầy, người đáng bị đuổi là con giang hồ đó chứ- Nhỏ Ly chỉ về phía nó.

- Ly! em không được vô lễ với tiểu thư- HT quát.

- Em cũng là 1 tiểu thư quyền quý của tập đoàn đá quý naphia lớn nhất nước mà.

Nó nhìn Ly, nở 1 nụ cười đáng sợ:

- Tập đoàn đá quý naphia à- Nó nhếch miệng - cô tin chỉ trong 1 ngày, cái tập đoàn đó bị phá sản không.

- Mà là cái thá gì mà uy hiếp tao- Nhỏ Ly quát lên.

- Tiểu thư của tập đoàn L.G đủ tư cách uy hiếp cô chứ- Nó lạnh lùng nói.

Bích Ly ngồi phịch xuống, nét mặt cứng đờ, tay chân bủn rủn:

- Tập đoàn Lịch gia...?- Ly run rẩy hỏi.

- Chính xác! cô đắc tội với tôi hơi nhiều đó.

- Minh xin bạn bỏ qua lần này, mình không dám nữa đâu...

- Tôi là bạn của cô hồi nào nhỉ, với lại, cô không biết tôi là phù thủy máu lạnh của L.G à, lại còn là Rinny of blue rose nữa chứ- Nó nói bằng cái giọng đáng sợ.- Chỉ tại cô ngu ngốc tiết lộ bí mật cấm kị của thủ lĩnh blue rose này thôi.

- Xin bạn đó, mình sẽ làm bất cứ thứ gì bạn yêu cầu- nhỏ Ly khấn cầu.

- Ok! Bỏ qua cho cô cũng được, nhưng... cô phải làm bất cứ việc gì tôi sai bảo.

- Được... được rồi... mình sẽ làm- Nhỏ Ly mừng rỡ.

- Bây giờ, Cô chuyển qua Lucky học đi, việc cô bị đuổi đã thông báo rồi nên tôi không muốn để trường yakry bị mất mặt.

- Lac... Lucky?- Ly sửng sốt- Nhưng đó là trường bình dân hạ cấp của bọn du côn, quậy phá mà....

- Không đi cũng được... Xem như Naphia biến mất là vừa.

- Không... tôi sẽ học- nhỏ Ly kéo tay nó lại cầu xin, 2 hàng nước mắt chảy dài "Con khốn! có ngày tao sẽ giết mày"

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Kế hoạch trả thù...

Ngày hôm sau, Bích Ly chuyển vô trường Lucky. Nhỏ quen ngay với đại ca của trường cũng chính là thủ lĩnh của bang Hiri, 1 băng đảng du côn thường

xử dụng vũ khí sát bén để đánh nhau ,cũng vì thế, ít có băng nhóm nào dám đụng vô.Nhờ địa vị và sắc đẹp, Ly đã lợi dụng tên đại ca đó để tiêu diệt nó.

Tên đại ca đó tên Châu Hải Phong, lớn hơn nó 2 tuổi,gia cảnh không mấy khá giả nhưng không đến nỗi khó khăn.

Bước đầu,Ly tìm hiểu về phong rồi bắt đầu tiếp cận:

- Chào anh- nhỏ ly chào phong
- Oh! Chào cô em xin đẹp- Phong đến gần ly- anh quen với em được chứ công chúa.
- được thôi! Nếu anh giúp e một việc.
- việc gì?
- giết 1 con nhò đc chứ?
- chuyện nhỏ.

Cái câu "chuyện nhỏ" của phong làm nhỏ ly phát sợ nhưng nó cố giữ bình tĩnh.

- Em là ly, cứ gọi em là Lyly.
- Tên hay ghê, anh tên phong. Nhưng anh thích cái tên devil hơn.
- đc rồi, 5 pm tại sanami coffee. Gặp em nha devil!
- sẵn sàng thưa người đẹp.

5h nhỏ ly đến đã thấy phong ngồi đó.

- Hey,Devil! Đến lâu chưa.
- Mới thôi, em uống gì Lyly.
- Cho em 1 ly sữa.
- Ok, Phục vụ, cho 1 ly sữa và 1 cafe đen.- Phong vẫy người phục vụ nói.
- Vâng thưa khách quan.
- Được rồi, em hẹn anh có chuyện gì.- Phong làm mặt nghiêm túc
- Anh biết Rinny of blue rose chứ!
- Biết!
- Em muốn anh giết nó.
- Hóa ra người em muốn giết là nó, hơi khó nhưng anh sẽ giúp- Nói xong hắn hôn lên cổ Ly- Đây là con dấu em thuộc về anh,Lyly à.

Ly giật mình và bắt đầu hoảng sợ.

- Được rồi, em về đi, 2 ngày nữa anh gặp lại em, địa chỉ anh nói sau.
- Vâng...vâng- Ly run run.

Phong bỏ đi, còn ly ngồi đó thần thờ “ sao cũng được miễn mày mãi mãi không còn trên đời này nữa là được rồi! Rin”

Tại trường Yakry...

- Thủ Lĩnh, Thủ Lĩnh- Kyo chạy nhanh lên sân thượng gọi nó, Lúc này nó đang nói chuyện cùng hắn, (Dường như nó đã bắt đầu thích hắn)Nghe gọi, nó quay lại nhìn Kyo hỏi:
- Chuyện gì mà cậu chạy như điên vậy- Nó hỏi cậu bạn đang thờ hồng hộc.
- Hộc...hộc...Bọn hiri muốn thách đấu với chúng ta.
- Xi, tưởng gì đánh nhau thôi mà.- Nó biểu mô.

- Tại thủ lĩnh không biết chứ...học...học- Nói không được, kyo đưa mẫu giấy nhỏ cho nó.

Gửi Blue rose! Tụi tao muốn đánh với tụi mày bằng...mã tấu. để xem kẻ nào mạnh hơn. Thủ Lĩnh của tụi bay nhất định phải có mặt, nếu không, xem như tụi bay chịu thua. trận đấu sẽ bắt đầu lúc 20h ngày mai tại Vasco.

Hiri...Châu hải Phong- Devil.

- Chik tiệt! đấu thì đấu- Nó tức giận, vứt mẫu giấy bị vò nát xuống dưới đất.

- Nhưng mà em...- Hấn ngăn nó lại.

- Anh đừng lo, em không để mình bị thương đâu.

- Anh cảm thấy không ổn.- Hấn lo lắng.

- Nó đặt lên má hấn 1 nụ hôn và bỏ đi theo kyo. Còn hấn thì đứng ngây ra bởi đây là lần đầu tiên nó chủ động.

- Tập hợp tất cả anh em Blue rose và Sanry(1 băng nhóm nhỏ mà nó thu tóm, được dùng để hỗ trợ khi cần thiết) Tại quán Bar Max(Quán bar mà nó chiếm được từ băng khác) Lúc 15h hôm nay.

- Ok sir!- Kyo chào nó và bỏ đi thông báo.

15h....

- Nó phóng chiếc SH đến bar max trong 1 bộ đồ đen bóng gồm áo 2 dây, khoác bên ngoài chiếc áo ni dài tay ngắn cùng chiếc quần bó ôm sát chân mang theo đôi boss cổ cao, khuôn mặt mang chiếc kính râm đen to che nửa mặt và trên áo có gắn 1 cánh hoa hồng xanh. Bước vào quán bar, tất cả thuộc hạ nghiêm mình cúi chào nó.

- Chào thủ lĩnh!

- Ngồi đi!- nghe nó nói, tất cả ngồi xuống.- Mọi người chắc biết lý do triệu tập rồi chứ.

- Vâng!- Tất cả đồng thanh.

- Tôi không muốn anh em bị thương nên mỗi người phải mang giáp và chuẩn bị 1 thanh sắt, tuyệt đối không được để mã tấu chém phải.

- Thủ lĩnh yên tâm, tụi em sẽ cẩn thận.

- Tốt, bây giờ bên băng blue rose, cử ra chục anh em có sức phòng thủ tốt nhất do Kyo chỉ huy sẽ ra trận tiền, nếu tình hình căng thẳng thì số anh em còn lại trong blue rose sẽ theo Kan ra tiếp ứng, còn về phía sanry, tôi cần anh Massi tiếp ứng lúc cần thiết. trận đấu phải nhanh, gọn và không để xảy ra bất kỳ động tĩnh gì.

- Tụi em sẽ cố gắng hết sức.

- Ok! Ngày mai, lúc 20h có mặt tại vasco, được rồi, giải tán đi, tôi về trước đây.

Nó nói rồi đi ra khỏi bar, phóng con SH đen bóng của mình trong bộ đồ đen kín mít, nhìn nó như 1 vệt đen giữa đường. Lách vào 1 shop thời trang, nó nhắn hén hấn tại Công viên Vecsay rồi bước vào cửa tiệm. Sau 30p lựa chọn, nó bước ra ngoài với 1 diện mạo mới toanh. Bộ đầm ngắn ngang đầu gối màu xanh nhẹ, chiếc giày búp bê màu trắng, cổ mang 1 chiếc nơ nhỏ màu trắng và mái tóc đen óng mượt. Nó bỏ xe, cuốc bộ đến công viên Vecsay. 30p sau, hấn tới, khuôn mặt hớn hờ và bỗng chốc ngây ra khi hấn thấy nó như 1 nàng công chúa.

- Bỏ cái khuôn mặt ấy đi, em đợi anh 20p rồi đấy.- nó cảm râm.

- à! Anh xin lỗi tại...- Hấn giật mình thanh minh.

- Kẹt xe, có tai nạn giữa đường, giúp người khác số việc hay ngủ quên, anh lúc nào cũng vậy- nó biểu môi.

- Không, tại anh vui quá nên mất thời gian hơi lâu để chuẩn bị hén hò- Hấn gãi đầu.

- Ai bảo hén hò, đi chơi chút thôi mà- Nó đỏ mặt quay người đi -ra đằng kia chơi đi- Nó kéo hấn đến bên cỗ xe ngựa cổ. Cả 2 leo lên:

- Anh thấy không ổn lắm khi em tham gia trận đánh tối mai.

- Đi chơi đừng có nhắc chuyện đó- nó xịu mặt xuống, tỏ vẻ không hài lòng.

- Được rồi, được rồi đừng giận nữa, nhóc! Ra đằng kia chơi đi- hấn chỉ về phía tàu lượn.

- uhm- nói rồi nó kéo hấn đi.

Hấn bao cả công viên nên hiện giờ không còn khách nào nữa. Tàu lượn vừa hoạt động thì hấn hét lên:

- Lịch...Tiểu...Du...Anh...Yêu...Em.....

Nó giật mình, lần đầu tiên hấn gọi tên nó như thế, như có gì thúc đẩy, nó cũng hét lên:

- Âu...Lạc...Thiên...Me...Too.....- rồi nhìn sang hấn, nở 1 nụ cười mãn nguyện.

Cứ thế, cả hai nhìn nhau cười trong khung cảnh đầy lãng mạn của hoàng hôn.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Thiên thần mang mặt nạ phù thủy...

Hôm sau ...

20h tại sân Vasco...

Băng Blue rose và sanry đã có mặt đầy đủ ở đó nhưng chỉ xuất hiện có nhóm đánh trận tiền do kyo chỉ huy. Nó không thể tham gia trận đánh, vì chỉ cần nó nhìn thấy máu là Blue rose sẽ thua hoàn toàn, trong lúc này,nó không muốn nhớ về mẹ nó. Leo lên nơi cao nhất là mấy cái thùng gỗ xếp chồng lên nhau, nó hô to xuống dưới đám thuộc hạ:

- Tất cả chuẩn bị sẵn sàng chưa!

- Thủ lĩnh, tất cả đã sẵn sàng- Tất cả đồng thanh.

- Hiện tại, bọn Hiri sắp đến, Anh em vẫn phải đề phòng vì có thể bọn chúng sẽ chơi xấu.

- a, thủ lĩnh, bọn chúng tới rồi.- 1 thành viên của Blue rose hét lên.tất cả hướng về phía có tiếng động.

Ketttttttttttttttttttttt.....

Phong dừng chiếc xe SH bóng loáng của mình đối diện với băng blue rose, theo sau là đám thuộc hạ, đứa nào cũng cầm trên tay thanh mã tấu dài sắt bén.

- Thủ lĩnh Blue rose đây à, tưởng ghê gớm lắm, hóa ra chỉ là 1 con nhãi ranh, hahaha- tên phong mỉa mai nó .

- Im ngay, mày không có tư cách nói với thủ lĩnh đầu trằng khốn- Kyo quát lên.

- Không cần nói nhiều, xông vô đi,tụi bay không thắng nổi ta đâu - nó giơ tay ra hiệu cho kyo thôi nói và nở 1 nụ cười khinh bỉ lũ hiri.

Vừa dứt câu, bọn hiri đã xông vô,nó thừa biết điểm yếu của bên địch trước khi đánh, băng hiri toàn lũ nóng nảy nên dễ bị kích động vì thế khi đánh rất dễ lộ khe hở.chiêu khích tướng của nó thành công mỹ mãn, không cần nhóm 2 và băng sanry ra trận, Blue rose dễ dàng giành chiến thắng.

Hấn rất lo cho nó nên đã đi theo nhưng nhìn cái cảnh tượng lúc này ,hấn yên tâm, tính bỏ đi thì thấy Bích ly đang chạy lại chỗ mấy cái thùng mà nó đứng.Nó hoàn toàn không biết gì, chỉ đứng nhìn Phong nở 1 nụ cười khinh bỉ như muốn nói rằng mày sẽ chẳng bao giờ thắng được tao. Nhận được cái cười của nó, phong không hề tức giận mà chỉ nở 1 nụ cười nửa miệng:

- Tao không cần thắng blue rose làm gì- làm nó giật mình . Còn hấn đang núp ở gần đấy, nghe phải lời của Phong, bỗng chốc hấn thấy bất an.- Tao chỉ cần CÁI MẠNG CỦA MÀY.- Phong gằn từng chữ.

Vừa dứt câu, Ly đã chạy tới và xô ngã mấy cái thùng dưới chỗ nó đứng. ...Rầm...Nó rơi xuống, từng chiếc thùng đập mạnh vào người nó...cốp... người nó rơi xuống và phải 1 mồm đá gần đó...Mắt nó mờ đi... “mẹ...con theo mẹ đây”... rồi ngất xỉu. Bích ly đứng đó, 2 con mắt từ vui mừng chuyển sang sợ hãi khi thấy hấn chạy lại ôm lấy nó.Thằng phong vừa thấy nó rơi xuống đã kéo đồng bọn rút lui. Blue rose và sanry chạy tới kịp tóm lấy nhỏ Bích Ly.

- Rin...rin...em dậy đi...- hấn run lên, 2 hàng nước mắt chảy ra- em không được chết...rin...n.....

- Thủ Lĩnh...tụi em cần chị...chị tỉnh dậy đi...- blue rose cũng như sanry cũng kêu gào thảm thiết.

- Giá mà...giá mà anh ngăn con khốn ấy lại...Anh yêu em...mãi yêu em...rin oi...Em đã nói là Em yêu anh mà...tại sao lại bỏ anh...- Hấn gào to

Không biết tại sao lúc ấy trời đổ mưa, giống như lúc mẹ nó ra đi, máu trên người nó hòa lẫn vào trong mưa, trong nước mắt. những cơn mưa như những giọt lệ tuôn rơi trên khoảng trời đêm âm u, giống như tiếng khóc của hân. 1 giọng nói vang lên, thức tỉnh màn đêm u tối trong hân và trong lòng Blue rose:

- Nhanh lên, đưa Rinny đến bệnh viện- Massi hét lên.

- Phải, gọi xe cứu thương, nhanh lên- hân hét lên và bế nó chạy về phía đường quốc lộ. 3p sau, xe cứu thương chạy tới đưa nó vào bệnh viện. Hân không lên xe được vì trên xe đã có 5 bác sĩ ngồi bên trong sơ cứu cho nó. Xe đi khuất, lúc này, hân mới để ý đến nhỏ Ly đang run rẩy.

...chátthttttttttt...một tiếng chát vang lên khuấy động cả đám người đang lo lắng. Ly ngã lăn xuống đường, đưa đôi mắt hoảng sợ nhìn hân. Nhìn hân bây giờ giống như muốn giết chết Ly vậy, nếu không ngăn lại có thể xảy ra án mạng bất cứ khi nào. Hân cầm viên gạch giờ lên tính đập vào người nhỏ ly, trong đầu hân không còn suy nghĩ gì cả. thấy vậy, Kan giữ chặt tay hân:

- Để đó cho cảnh sát lo, gia đình nó cũng không yên đâu.

Hân hồi tỉnh, bỏ viên gạch xuống và phóng chiếc SH của nó lên bệnh viện. Ông của nó, sau khi biết được nó bị thương nặng liền bay từ Pháp về VN bằng máy bay riêng. Rất nhanh, sau 1 tiếng đồng hồ, Ông nó đã có mặt tại bệnh viện và thấy hân đang đứng ngồi không yên trước phòng cấp cứu. ông ta gọi 1 y tá từ trong phòng cấp cứu bước ra và hỏi.

- Cháu tôi sao rồi.

- Hiện tại tiểu thư bị chấn thương khá nặng, xương sườn và chân bị gãy, tim đập rất yếu, khó mà qua khỏi.- ông nó như hóa đá nhưng vẫn cố bình tĩnh lại nói với hân.

- Cậu là bạn trai Tiểu Du.

- Vâng, cô ấy sao rồi ạ.- hân nắm lấy tay ông và hỏi.

- Cậu mệt rồi... về đi... tôi sẽ trông cháu tôi.- Ông không muốn cậu ta chờ đợi cháu mình nữa nên bảo cậu ta về.

- Nhưng...

- Về đi, nếu cần mai hãy đến, muốn thì hãy cầu nguyện cho cháu ta đi.

- Vâng...- hân buông tay ra, buồn rầu trả lời ông nó rồi bỏ đi.

Ngày hôm sau, hân dậy rất sớm chạy lên bệnh viện. thấy cô y tá ngày hôm qua, chạy đến bên chỗ cô y tá, hân hỏi:

- Chị cho em hỏi Bệnh nhân Lịch Tiểu Du cấp cứu ngày hôm qua sao rồi ạ.

- Xin lỗi cậu, cô ấy từ rồi.

Như sét đánh ngang tai, hân khụy xuống đất:

- Tại sao...o.....o.....o..... aaaaaa- hân hét lên mặc cho y tá khuyên ngăn rằng trong bệnh viện không được làm ồn.

Y tá hết cách, đành chỉ cho hân mộ của cô. Hân phóng SH của cô ra ngoại ô thành phố. Trong 1 nghĩa trang, hân bước tới trước 1 ngôi mộ lớn xây bên cạnh 1 cây hoa sữa trắng muốt, nhìn di ảnh của nó, hân khóc rất nhiều.

- Tại sao em lại bỏ anh...Hồi người tôi yêu...anh đã chờ em biết bao lâu...- hân đập vào lồng ngực đang nhói đau của mình thình thịch- Ông trời ơi... ông nữ lòng nào đem tình cảm của tôi ra đùa giỡn...ông bắt tôi yêu Rin...bắt tôi chờ đợi rin...cho 2 chúng tôi yêu nhau...rồi lại đem rin đi...mãi mãi... mãi mãi...aaaaa.....

Bầu trời vẫn nắng gắt như không thông cảm đến nỗi đau của hân, ôm chặt nỗi đau trong lòng, hân bước ra khỏi nghĩa trang...những bước chân nặng nề đến đau lòng.

2 năm sau, hân đã trở thành 1 chàng trai năm 3 đẹp trai, cao to khiến nhiều em mê mẩn nhưng không dám đụng vào. hân trở nên lạnh lùng, trái tim hân như bị một sợi dây băng giá trói chặt, không chút tình thương. 2 năm liền, hân ngày nào cũng đến mộ nó tâm sự, đem cho nó những bó hoa hồng đỏ như máu. máu nó tuôn rơi, đem cho nó những câu chuyện cười ra nước mắt, 2 năm liền, hân sống như 1 cái bóng lạng lẽ, không nói năng gì khiến Jun rất lo lắng. Một ngày kia, như bao ngày khác, hân đến bên mộ nó, đặt bó hồng xuống, hân lại nói, những lời nói, những câu chuyện như mọi hôm:

- Em biết không, trên trường mình giờ có thêm ông thầy mới quái ác lắm, ông lúc nào cũng làm le tui anh...- vừa nói, hân vừa cắn chặt môi để khỏi tuôn nước mắt nhưng rồi, vẫn như mọi khi hân vẫn gào lên- Tại sao em lại chết...em bỏ anh lại trong cô đơn như thế em vui lắm phải không.

- aaaaa...hix...em chết đi còn anh thì sao, anh hận em,- hân nói hận nó là hân đang lừa dối bản thân, hân muốn nói yêu nó thật nhiều nhưng nếu nói ra hân sẽ đau hơn là hận nó.

- Bộ thích làm anh khóc vì em thì em vui lắm hả...sao em lại chết chứ- hân cứ khóc mà không biết đằng sau cái cây hoa sữa gần đấy có 1 đôi mắt nhìn

hắn cười thầm.

- Bộ thích tui chết lắm hay sao mà nói vậy- giọng nói của người ấy vang lên, hắn giật mình khi nghe cái giọng nói quen quen ấy, hắn quay lại.

- em...em.- giọng hắn run lên- Rin...rin phải không.

- Thì tui là Rin chứ còn ai vô đây nữa- Nó tiến lại gần hắn.

- Ông trời ơi, Sao ông lại cho hồn Rin vất vương thế này- hắn nhìn lên trời hét to.

...Bốp....

Nó Bốp lên đầu hắn 1 cái:

- Bị gì thế hả, tui còn sống

- Rin còn sống, vậy dưới này...- Hắn run run vừa vui vừa ngỡ ngàng chỉ vào cái mộ.

- Hi, đây chính là nơi chôn trái tim phù thủy, Jen ngốc à- rồi nó ôm lấy hắn

Cả 2 trao cho nhau nụ hôn nồng thắm trong khung cảnh lãng mạn của từng cánh hoa sữa thơm ngát đang bay theo chiều gió, phải chăng, đó là 1 mẫu nhiệm tình yêu.sau này hắn mới biết rằng sau khi hắn rời bệnh viện trong đêm nó được cấp cứu, ông nó đã đưa nó qua Nhật điều trị 2 năm, vì chân và sườn bị gãy nên nó không đi đâu được. Ông nó đã dặn bác sĩ rằng nếu ai đến hỏi thì phải nói rằng nó đã chết để không ai làm phiền đến nó nữa và dựng nên ngôi mộ giả để khỏi bị nghi ngờ. Sau 2 điều trị ,nó trở về, đến bên ngôi mộ giả, nó ngạc nhiên vì ngôi mộ vô cùng sạch sẽ, đã vậy còn có những bó hoa hồng đỏ thơm ngát bên cạnh, vừa thấy bóng người thì nó trốn vào sau gốc cây hoa sữa và chứng kiến cái khung cảnh “mắc cười” của hắn (chỉ có nó mới thấy cảnh đó mắc cười à) và 2 người lại được ở bên nhau.thiên thần mang trái tim phù thủy đã được giải thoát nhờ tình yêu, trái tim băng giá ấy đã được chôn dấu ngay dưới ngôi mộ này, ngôi mộ của tình yêu của nó và hắn.

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Em Là Thiên Thần Hay Phù Thủy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.